

Pag. 3

Interesele
comunității
deasupra
culorii politice

Pag. 4

Un băileștean afirmat
în cercetarea
piritualității românești

Pag. 8

Determinați,
valoroși și de
apreciat

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XII-a

Nr. 3

martie 2013

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

La mai multe astfel de evenimente!

Într-o societate care în zilele noastre cu greu își mai respectă vechile tradiții și mai greu pune accent pe asigurarea sănătății și educației membrilor săi, întotdeauna orice acțiune menită să îmbunătățească aspectele amintite trebuie evidențiată și salută.

În acest context, ziua de 8 Martie 2013, pentru comunitatea locală băileșteană a însemnat un moment de împlinire și satisfacție, fiind vorba de inaugurarea noului local al școlii Nr. 2, structura școlii Gimnaziale „Amza Pellea” Băilești.

La eveniment au participat oficialitățile locale prin prezența domnului primar Costel Pistrîțu și a domnului viceprimar, Irinel Mușuroi, în timp ce Inspectoratul școlar Județean Dolj a fost reprezentat de domnul Inspector școlar General Georgică Bercea-Florea. De asemenea, au fost invitați actuale și foste cadre didactice ale școlii și a altor unități de învățământ băileștene, foști directori ai școlii Nr. 2, numeroși copii și părinți.

Evenimentul a debutat cu un scurt discurs al domnului director al școlii Gimnaziale „Amza Pellea” Băilești, domnul Cristian Văduva, urmat de o slujbă religioasă oficiată de preoții lăcașului de cult „Sfântul Nicolae”, Ciprian Catană și Constantin Gavrilă.

Motto:

*“Natura ne aseamănă,
educația ne deosebește”*

În alocuțiunea domnului primar și în cea a domnului inspector s-a pus accent pe importanța desfășurării actului educațional într-un nou local care corespunde tuturor cerințelor și standardelor europene. Domnul inspector general Bercea-Florea a remarcat cu plăcere denumirea școlii, „Amza Pellea” și a subliniat faptul că spiritul marelui actor veghează asupra celor ce învață aici. Domnul primar Costel Pistrîțu a mulțumit celor ce i-au fost alături atunci când a hotărât să susțină cadrele didactice în dorința acestora de a obține ca titlatură a școlii numele celebrului actor băileștean și, mai ales, când și-a propus să sprijine comunitatea locală prin oferirea posibilității micilor elevi de a învăța într-un spațiu adecvat.

Poate cel mai emoționant moment a fost acela al tăierii panglicii. O buchiță din aceasta a fost oferită de domnul primar, în mod

simbolic, unei eleve, iar o alta de către domnul inspector general doamnei profesoare Luminița Bonea care a primit-o în numele întregului colectiv de cadre didactice al școlii.

A urmat apoi un tur al instituției în care toți cei prezenți au avut posibilitatea de a vedea noua înfățișare a celor șase clase, două laboratoare, a grupurilor sanitare întregii, a spațiului educațional în general.

Momentul inaugurării a fost marcat și printr-un scurt program artistic oferit de un grup de elevi sub coordonarea doamnei profesor Bonea și la care și-au adus contribuția mai multe cadre didactice.

Proiectul intitulat „Lucrări de reabilitare școala cu clasele I-VIII Nr. 2 Băilești, județul Dolj” a început în noiembrie 2011 când elevii școlii au fost obligați să părăsească locația și timp de mai bine de un an au învățat în incinta din str. Dreptății. Reabilitarea școlii a fost asigurată prin fonduri europene nerambursabile. Este important să amintim și contribuția financiară a Primăriei Băilești, care a oferit fondurile locale necesare ce au permis achiziționarea centralei termice, împreună cu gard, bransamentul electric, dar și instalațiile sanitare exterioare, precum și racordul la

apă și canal. Totodată, o parte a mobilierului, dar și tablele, scaunele, stemele, steagurile, băncuțele de interior și exterior au fost obținute din aceeași sursă de finanțare a comunității locale.

Din discuțiile avute cu domnul director Cristian Văduva a reieșit faptul că, deși încheiat proiectul, școala ar mai avea nevoie de o sală de sport proprie, dar și de un teren din bitum sau sintetic, precum și de un gard corespunzător cu nocturnă, dar că aceste obiective sunt deja în atenția atât a conducerii școlii, a sa personal, cât și a domnului primar.

Și dacă tot a venit vorba de planuri de viitor, ca fost director al școlii, aș dori să-mi exprim speranța ca proiectul, de asemenea cu finanțare europeană, parțial locală, de consolidare și extindere a localului Grădiniței Nr. 2, tot structură a școlii Gimnaziale „Amza Pellea”, pe care am avut

onoarea ca împreună cu domnul primar să îl semnez încă din primăvara anului 2012, și aflat momentan în faza organizării licitației de către Ministerul Educației, să fie pus în practică cât mai curând spre bucuria preșcolarilor și părinților acestora, a doamnelor educatoare și a întregii comunități din Băilești, care ar avea, încă o dată, posibilitatea susținerii educației, poate singura speranță spre un viitor mai bun pentru toți.

Lung și anevoios a fost drumul până la data sus-amintită și numai perseverența și implicarea factorilor de decizie locală a făcut posibilă această importantă realizare. Greutățile, deja, au fost uitate, așteptările viitoare bat la ușă.

Performanță și putere de muncă tuturor elevilor și cadrelor didactice ale școlii Gimnaziale „Amza Pellea” Băilești!

Prof. Claudia SURCEL

Instituțiile băileștene se prezintă (I)

La solicitările unor cititori, Gazeta de Băilești va prezenta principalele instituții băileștene, unele centenare, a căror contribuție la emanciparea comunității a fost determinantă.

Redacția

În acest număr – Școala Gimnazială Nr. 1

Este situată în partea de NV a orașului, pe strada Panduri, Nr. 65, și, instituțional, funcționează de peste șapte decenii, mai întâi ca școală primară (Școala Nr. 5), absolvenții celor patru clase primare continuând în ciclul al II-lea (clasele V-VIII), de regulă la Școala Nr. 2.

A funcționat timp de două decenii în localul din Str. Car-

pați, nr. 62, donat de un binevoitor din cartier, moșierul Iovan Gabrovanu, a cărui familie a fost izgonită ulterior de comuniști din Băilești, clădire în care a funcționat apoi „Muzeul Câmpiei Băileștilui”, iar acum este centru de recuperare a copiilor cu anumite deficiențe.

► Continuare în pag. 2

Să ne ferim de... "capcane" (VI)

Continuând prezentarea cărții *Capcanele limbii române, ne-am oprit la capitolul al XI-lea pe care, folosind un termen drag concitadinului nostru, prof. univ. dr. Gheorghe Doca, eminentolog reductibil, "divinul" lingvist Alexandru Graur l-a intitulat Cuvinte înțelese greșit din context.*

Încă de la început, autorul menționează că foarte adesea, când auzim un cuvânt pentru prima oară, ne dăm seama aproximativ de valoarea lui datorită înțelegerii cuvintelor înconjurătoare, adică din context. Autorul precizează că zice „aproximativ”, ceea ce lasă loc la numeroase greșeli de nuanțe și chiar de fond, continuând apoi cu exemple ilustrative.

În textele vechi religioase se vorbește de legheoanele pădurii, cu înțelesul de „o mulțime de animale” care trăiesc în păduri. Legio este un cuvânt latinesc (apare ca neologism sub forma legiune), care denumea o formațiune militară. Trecută în limba greacă sub forma legeon, a păstrat valoarea de „grupare numeroasă” și a fost folosit figurat pentru fiare. Adoptat în traduceri românești și recunoscut ca privitor la animale, s-a păstrat până în zilele noastre sub forma lighioană, cu înțelesul „animal sălbatic”.

Abnegație înseamnă „devotament dus până la sacrificiu”, adică punerea intereselor altora mai presus de ale tale proprii. De aici s-a putut ajunge la ideea că înseamnă „bunăvoință”. Autorul relatează că a citit într-un ziar că „elevii muncesc cu multă abnegație pentru a-și însuși temeinic meseria”, ca și cum prin aceasta ar aduce un serviciu altora, nu lor înșiși.

Adversitate a fost creat mai demult cu sensul de „împrejurare potrivnică”, dar acum unii îl înțeleg ca „dușmănie”, pomind, desigur, de la adversar.

O alternativă este o situație din care există două ieșiri, cu alte cuvinte a fi pus într-o alternativă înseamnă „a avea de ales între două soluții”. Nu puțini au ajuns să creadă că fiecare dintre cele două soluții este o alternativă, așa încât, dacă au de ales, consideră că sunt în fața a două alternative, însă, în acest fel, se pierde legătura cuvântului cu baza lui a alterna – „a trece de la fază la alta.”

Ambient este „ceea ce înconjoară”, deci ambianță este „mediul înconjurător”. Fiind folosit adesea cu înțeles pozitiv, deoarece se referă la o situație cu care suntem obișnuiți, în care ne simțim bine, unii au ajuns să

creadă că ar însemna „acord, înțelegere, armonie” și zic, de pildă, „privește câtă ambianță este între ei.” Marele lingvist precizează că a văzut, în preajma anului 1976, în București firma „Restaurantul Ambianța” (adică „atmosferă plăcută”)

Aniversar este un adjectiv cu sensul „care revine în fiecare an”. Femininul aniversară, folosit de Eminescu, a fost confundat cu un infinitiv lung și transformat în aniversare, ceea ce a dus la crearea verbului a aniversa. Aniversarea este împlinirea unui an (sau a unui număr mai mare de ani) de la un eveniment. Pe cale de consecință, este corect să vorbim de aniversarea Independenței. În prezent însă se spune în mod curent aniversarea a 100 de ani și chiar aniversăm 100 de ani, ca și cum n-am sărbători Independența, ci anii care au trecut de la câștigarea ei. De altfel, cuvântul an este cuprins în aniversare și repetarea lui constituie un pleonasm. Ba chiar s-a mers și mai departe și i s-a dat lui aniversare înțelesul de „sărbătorire”. Astfel că în „Scântea” din 4.01.1973 se putea citi „aniversarea unor personalități ale culturii universale.”

Apanaj era în Evul Mediu terenul pe care un nobil îl acorda unui vasal, ca să-și câștige hrana pe el. După dispariția feudalismului, cuvântul a rămas cu înțelesul de „avantaj, folos”, însă unii au înțeles că înseamnă ceva legat de o anumită situație, astfel că s-a auzit spunându-se „riscul este apanajul cutezătorilor”, prin urmare ar fi în realitate un dezavantaj.

A aprecia are sensul „a stabili valoarea”, (înruștat la origine, cu românescul preț), care poate fi mare sau mică; mai des este măgulitoare, motiv pentru care verbul ajunge să însemne „a recunoaște meritele” (ca și a prețui), deși poți aprecia și că cineva este incapabil. În orice caz, substantivul derivat, apreciere, a rămas neutru din acest punct de vedere. În mod greșit unii spun totuși „am primit o apreciere de la șeful meu”, ceea ce ar trebui să însemne „m-a lăudat”.

A cauza înseamnă „a fi cauza” sau cu alte cuvinte „a provoca”, „a da naștere”. Se zice că o mâncare sau o băutură, o oboseală îți cauzează neplăceri, o explozie a cauzat moartea unor oameni. De aici ideea că a cauza se folosește numai pentru lucruri neplăcute, rele, adică este egal cu a dăuna și de aceea n-ar mai fi nevoie să se adauge un complement care să arate ce a fost

cauzat. În anumite medii, se zice curent „nu fac cutare lucru, pentru că îmi cauzează.” Este totuși clar că a cauza poate fi legat și de lucruri favorabile, prin urmare se poate zice a cauza însănătoșirea, a cauza veselie.

A comemora are sensul „a readuce în memorie”, „a pomeni”. Îl comemorăm pe Eminescu cu ocazia împlinirii a 126 de ani (în 1976) de la naștere; comemorăm Unirea Principatelor. La vremea apariției cărții, spune autorul, se zicea aproape numai „comemorăm 100 de ani de la Războiul pentru Independență” deși ar trebui să fie clar pentru oricine că nu comemorăm anii, ci războiul. Pe de altă parte, comemorarea ar trebui să fie legată doar de persoane pe care le stimăm, de evenimente pozitive, motiv pentru care ilustul lingvist consideră că nu este corect titlul întâlnit în „Scântea” din 15.01.1973: „Comemorarea asasinării conducătorilor PC German Liebknecht și Rosa Luxemburg.”

A comenta înseamnă „a face observații” cu privire la un eveniment, o comunicare etc. Observațiile pot fi favorabile sau nu. În anumite cercuri cuvântul a căpătat înțeles depreciativ, fiind oarecum sinonim cu a bombăni. Autorul precizează că prin anul 1961, într-un mic grup de persoane care lucra la Biblioteca Academiei, s-a comunicat o dispoziție a conducerii bibliotecii. Cineva dintre cei prezenți a crezut potrivit să-și exprime nemulțumirea. Contabilul-șef, care adusesse știrea, i-a replicat pe un ton tăios: „Vă rog, să nu comentăm!”

Condescendență, înrudit cu a descinde, înseamnă de fapt „coborâre”. Se folosește când un om în vârstă se pleacă la problemele unui copil, când un superior arată interes și bunăvoință unui subaltern. Verbul a condescinde are totdeauna o nuanță de batjocură (mai demult se spunea a catadixi). În goana după cuvinte pompoase, unii au început să folosească termenul condescendență în sens contrar celui etimologic. Distinsul profesor spune că a primit o scrisoare de la un om mai tânăr și mai mic în grad decât Domnia Sa, care îl ruga să-i facă un serviciu și încheia cu „Vă salut cu condescendență” și precizează că este clar că pentru autorul scrisorii aceasta însemna „cu respect”.

Dilemă este „o situație cu două ieșiri, ambele dezagreabile” (cel puțin așa s-a specializat înțelesul în limbile moderne). Rezultă de aici că este un motiv de neplăcere. De aceea unii l-au înțeles

ca egal cu necaz, fără să fie nicio alternativă. În tinerețe, autorul a auzit spunându-se sunt într-o mare dilemă de bani. Mai puțin greșit, dar tot neconform cu normele actuale, este să numim dilemă o situație din care există două ieșiri, dar numai una supărătoare, eventual chiar niciuna: „ori mă fac bine, ori mor”; „nu știu dacă să mănânc baclava sau cataif”

Element se numește „o parte a unui întreg”; apoi, oarecum pretențios „persoană care face parte dintr-o colectivitate”. Marele lingvist își amintește că, pe când era elev, fiind chemat în cabinetul directorului, a găsit acolo o persoană mai în vârstă căreia directorul îi spunea: „Fiul d-tale s-a întovărășit cu niște băieți care nu-și văd de treabă, lipsesc de la școală.” Părintele ele vului, ca să arate că a înțeles despre ce este vorba, a întrerupt cu exclamația: „Ei, elemente!” Deoarece pe vremea aceea se citea în ziare despre „elemente certate cu morala”, „elemente descompuse” etc, omul înțelegea că element în-

seamnă „om incorect, netrebnic”.

A extermina însemna în latinește „a goni peste graniță” (terminus era „frontieră”), apoi, într-o perioadă mai nouă, a ajuns sinonim cu a stârpi, iar de aici s-a putut ajunge la „a omorâ în masă”. În orice caz, este vorba de mulțimi, de grupuri. Unii însă au început să-l folosească și pentru persoane izolate, autorul mărturisind că a citit undeva: „Unui om i s-a dat cu ceva în cap, și așa a fost exterminat”

A evolua înseamnă propriu-zis „a se roti” și a putut fi folosit pentru a caracteriza activitatea dansatorilor pe o scenă, după care a trecut și la descrierea mișcărilor pe care le face pe teren o echipă spotivă. Până aici, totul este corect, însă unii și-au închipuit că verbul are sensul „a se prezenta în public” și au început să-l întrebuințeze și pentru cântăreți, ba chiar pentru pianști, care, bineînțeles, stau pe loc în timpul programului lor.

Continuare în numărul viitor
Gh. GHEORGHIȚAN

Instituțiile băileștene se prezintă (I)

► Continuare din pag. 1

Clădirea unde funcționează în prezent a fost construită în anul 1967. Are două nivele și o suprafață de 1200 mp, cu opt săli de clasă, racordată la rețeaua de apă și canal a orașului.

Școala dispune de un laborator de fizică-chimie, laborator de biologie și laborator de informatică, dotat cu 25 de calculatoare, are sală de sport de 180 mp și teren de sport de 800 mp.

În actualul an școlar învață 196 elevi din care 110 la ciclul primar și 86 la cel gimnazial.

Școala dispune de personal didactic calificat – educatoare, învățători și profesori cu certe calități profesionale și cu spirit responsabil corespunzător în realizarea obligațiilor de catedră și extrașcolare. Se urmează, evident, o tradiție sănătoasă în instruirea și educarea gabrovenilor; actualele generații de dascăli din școală continuă cu succes pe cei remarcați anterior – învățătorii Petre Ciobanu, Mihail Stoian, Dumitru Mărculescu, profesorii Ilariu Popescu, C-tin Sălceanu, Ion Fițoiu, Paul-Doru Drăguleț, maestrul Grigore Crăciunoiu, directorii Marian Pirnea, Aurel Neșa, Stana Ciucă și Mihail Măndoiu.

Din 2012 școala a fost comasată cu Școala Nr. 6, care a

devenit „structură” a Școlii Gimnaziale Nr. 1.

Situată în partea de NE a orașului, pe Calea Craiovei, dispune de patru săli de clasă, laboratoare de informatică cu 11 calculatoare, cabinet de limbi moderne și are 142 de elevi, din care 75 la clasele primare și 67 la cele gimnaziale.

S-au remarcat în cele câteva decenii de funcționare învățătorii Ștefan Zloh și Ion Ghiță, profesorii Aurel Roncea, Ștefan Măndoiu, Mihail Gabrovanu și alții și directorii Eugen Florescu, Luminița Bonea și Viorel Gruia.

Școlii Gimnaziale i-au fost arondate Grădinițele Nr. 3 și Nr. 4, care funcționează astfel: Grădinița Nr. 3 – cu trei educatoare la cele trei grupe care însumează 54 de preșcolari.

Grădinița Nr. 4 – cu trei educatoare la cele trei grupe care cuprind 65 de copii.

De remarcat că elevii școlii au obținut premii și mențiuni la concursurile școlare la diferite nivele; orașenesc, județean, și chiar național la Limba română, Limba franceză, Matematică, Cultură civică, Educație plastică și la întreceri sportive, la mai multe discipline.

Director,
Prof. Mariana CIUCIULIN

Interesele comunității deasupra culorii politice

În baza Dispoziției 241/21.02.2013 a Primarului Municipiului Băilești, în preția Mărtisorului s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare pe luna februarie a Consiliului Local, la care au participat toți cei 17 aleși ai urbei.

Deschizând lucrările, d-l secretar M. Barbu a precizat că ședința este statutară, a adresat rugămintea ca cei care au primit cu o zi înainte formularul declarației de avere și de interese să-l completeze și să-l depună cât mai repede, a supus votului procesul-verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, după care a predat ștabela d-lui C. Pascu, președintele de ședință. Acesta l-a invitat pe dl primar C. Pistrîțu să prezinte ordinea de zi iar apoi, preluându-și atribuțiile, a supus-o la vot, ordinea de zi fiind aprobată de toți consilierii locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă scutirea de la plata impozitelor și taxelor locale a unor persoane fizice, se stipulează că, în conformitate cu prevederile art. 286, alin. 3 din Legea 571/2003, modificată și adăugată, se poate acorda scutire de la plata impozitelor pe clădiri și pe terenurile aferente sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim pe economie ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social. Se menționează că au depus cereri de scutire 21 de persoane pentru care s-au efectuat anchetele sociale și s-a stabilit venitul pe familie. Față de cele menționate, executivul a propus CL să aprobe scutirea de la plata impozitului pe clădiri și teren a persoanelor nominalizate în anexele 1,2,3,4.

D-l viceprimar Irinel Mușuroi a menționat că printr-o hotărâre de CL din anul 2010 s-a aprobat Regulamentul cu privire la acordarea scutirilor și a solicitat ca în noua hotărâre să se menționeze că scutirea se face conform art. 12 din Regulament. De asemenea, a precizat că se poate acorda scutire totală sau de 50% din datorie, în funcție de situația fiecărei persoane. Este însă obligatoriu să și achite restanțele care vor fi eșalonate după încheierea convenției, urmând să plătească 10% din restanță. D-l Ionel Mușuroi a pedalat pe faptul că veniturile înscrise în listă sunt declarate, neavând certitudinea că sunt și reale. Deoarece unii beneficiază și de alte facilități, ar fi bine să se aprobe numai pentru cei care nu realizează niciun fel de venit. D-l I. Crețan, menționând că se creează un precedent periculos pentru bugetul local, a avansat propunerea de a nu se acorda nicio scutire. Edilul-șef a apreciat afirmația d-lui Ionel Mușuroi că „n-avem o imagine clară asupra veniturilor solici-

tanților“, precizând că este necesar să se facă un control riguros și să se stabilească cu precizie veniturile. Nu trebuie să se scape din vedere că fiecare cetățean are atât drepturi, cât și obligații, că se impune existența unei corelații între acestea. Supusă la vot, propunerea executivului a fost respinsă în unanimitate, propunerea avansată de d-l I. Crețan obținând sufragiile tuturor aleșilor locali.

Trecându-se la dezbaterea Proiectului de hotărâre prin care se aprobă taxele de pășunat pe anul 2013 și a Proiectului de hotărâre prin care se aprobă închirierea de teren din izlazul comunal pentru cultivarea cu plante furajere de către deținătorii de animale, d-l ing. Fl. Părvulescu, împuternicit administrator al terenului agricol în suprafață de 560,54 ha, care aparține CL, a solicitat amânarea dezbaterii celor două proiecte, deoarece nu există temei legal în acest sens și a menționat că speră ca până luna viitoare să apară Normele metodologice de aplicare a HG care trebuia să intre în vigoare începând cu data de 01.01.2013.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă trecerea în proprietatea privată a localității a unor terenurile intravilane, se menționează că, ținând seama de faptul că în urma deplasărilor pe teren în vederea inventarierii bunurilor care aparțin domeniului privat al localității s-a constatat că este necesară completarea inventarului, executivul a propus trecerea în domeniul privat al municipiului a terenului intravilan în suprafață de 438 mp, situat în str. Aviator Petre Ivanovici, 2A, a cărui valoare de inventar este de 22482 lei. Din rațiuni de spațiu și pentru a nu repeta de fiecare dată, facem mențiunea că, exceptând ultimul proiect de hotărâre de pe ordinea de zi, toate celelalte au obținut sufragiile tuturor „parlamentarilor“ locali.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 7597/2012, se precizează că între CL și d-l Drăguțeanu Mihai, domiciliat în str. Panduri 84, s-a încheiat contract de închiriere pentru suprafața de 16 mp, care expiră la data 31.03.2013. Prin cererea 4322/10.02.2013 d-l M. Drăguțeanu a solicitat prelungirea prin act adițional a acestui contract până pe data de 31.03.2014. Având în vedere că titularul contractului n-are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus:

1. Prolungirea duratei contractului de închiriere 7597/2013 având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, în suprafață de 16 mp, situat în str. Victoriei, 43, cu destinație de prestare activitate economică, până la data de 31.03.2014.

2. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat. Referitor la chiria, d-l Ionel Mușuroi a menționat faptul că toate contractele de închiriere fiind pe durată de 1 an, nu trebuie menționat că se majorează chiria cel puțin cu rata inflației și a propus ca pentru cazul respectiv cuantumul chiriei să fie de 40 lei/lună pentru întreaga suprafață.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 5400/2012, se stipulează că acest contract, încheiat între CL și d-l Bădele Radu Cornel, domiciliat în str. Unirii, 165, pentru suprafața de 2240 mp expiră la data de 28.02.2013, iar prin cererea 4305/12.02.2013, titularul a solicitat prelungirea lui. Dând curs cererii și având în vedere că titularul contractului n-are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus:

1. Prolungirea duratei contractului de închiriere 5400/2012 având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, în suprafață de 2240 mp, situat în str. Unirii, 175A, cu destinație agricolă, până la data de 28.02.2014.

2. Perceperea unei chirii de 410 lei/an.

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 2986/2012, se menționează că între CL și d-l Becea Gheorghe, domiciliat în str. Bălciului, 38, s-a încheiat contractul de închiriere pentru suprafața de 56 mp, care a expirat la data de 31.01.2013. Prin cererea 3174/31.01.2013, titularul a solicitat prelungirea contractului prin act adițional și, ținând seama de faptul că n-are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus:

1. Prolungirea duratei contractului de închiriere 2986/2012 având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, în suprafață de 56 mp, situat în str. Târgului, 22- Piața Agroalimentară, cu destinație de activitate comercială, până la data de 01.02.2014.

2. Perceperea unei chirii de 80 Euro/lună

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere cu SC SAMI IMPREX SRL, se pre-

cizează că societatea menționată, reprezentată prin d-l Ciocoș Mugur, cu domiciliul în str. Progresul, 85, a încheiat contractul de închiriere 2987/27.01.2012 cu CL Băilești, iar titularul contractului, prin cererea 4011/08.02.2013 a solicitat prelungirea. Ținând seama de faptul că nu există datorii către autoritatea locală, fiind achitată integral chiria, executivul a propus:

1. Prolungirea duratei contractului de închiriere 2987/2012 având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, în suprafață de 16 mp, situat în str. Târgului, 22 – Piața Agroalimentară, cu destinație de activitate comercială, până la data de 01.03.2014.

2. Perceperea unei chirii de 25 Euro/lună

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 8427/30.03.2012, se stipulează că între CL și SC GAMIN SERV GEN SRL, prin reprezentantul legal Ciuciulin Victor, cu domiciliul în str. Banu Manta, 5, s-a încheiat contractul de închiriere care expiră pe data de 31.03.2013. Deoarece titularul contractului, prin cererea 4682/18.02.2013, a solicitat prelungirea și nu are datorii către autoritatea locală, chiria fiind achitată până la expirarea contractului, executivul a propus:

1. Prolungirea duratei contractului de închiriere 8427/2012 având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, în suprafață de 20 mp, situat în str. Victoriei, 37 A, cu destinație de activitate comercială, până la data de 31.03.2014.

2. Perceperea unei chirii de 41 lei/lună.

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 5405/2012, încheiat între între CL și d-l Ignat Ion Cristian, cu domiciliul în str. Unirii, 101, pentru suprafața de 1 ha, situat în tarlăua 199, cu destinație pășune, d-l Victor Bonci a propus suspendarea contractului, dat fiind că suprafața pentru pășune menționată este declarată la APIA pentru obținerea de subvenție, motiv pentru care proiectul a fost respins.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Regulamentul pentru eliberarea cardului-legitimăție de parcare gratuită pentru persoanele cu handicap, se preci-

zează că, în baza art. 65 din Legea 448/2006 cu modificările și completările ulterioare, persoanele cu handicap și reprezentanții acestora beneficiază de card-legitimăție pentru locurile de parcare gratuită, iar autovehiculele care transportă o persoană cu handicap posesoare de card beneficiază de parcare gratuită. Eliberarea cardului-legitimăție se face de către Compartimentul Corp control, transport, avize din cadrul Primăriei în termen de 30 de zile de la data cererii. Luând act de cele menționate, executivul a propus:

1. Aprobarea Regulamentului privind implementarea și eliberarea formatului unic al modelului card-legitimăție de parcare pentru persoanele cu handicap.

2. Aprobarea modelului cardului-legitimăție de parcare pentru persoanele cu handicap.

3. Suportarea din bugetul local a costurilor aferente implementării acestei hotărâri.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă revocarea HCL 8/30.01.2013, se stipulează că prin această hotărâre s-a aprobat trecerea în proprietatea privată a CL a 78 de brașamente, inclusiv căminul de brașamente și control, care aparțin rețelei publice de distribuție, indiferent de modul de finanțare a execuției. Având în vedere că prin adresa 4806/18.02.2013 Compania de Apă „Oltenia“ SA a solicitat trecerea bunurilor în proprietate publică, ci nu privată, deoarece acestea sunt prinse împreună cu rețeaua de canalizare și de alimentare cu apă în proprietatea publică a localității, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se revocă HCL 8/30.01.2013.

2. Se aprobă trecerea în proprietatea publică a CL a 78 de brașamente, inclusiv căminul de brașamente și control, care aparțin rețelei publice de distribuție, indiferent de modul de finanțare a execuției, conform procesului-verbal nr. 32043/2012.

3. Se completează corespunzător anexa la HCL Băilești de trecere în proprietatea publică a CL a 78 de brașamente, inclusiv căminul de brașamente și control.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă alegerea președintelui de ședință pentru lunile martie, aprilie, mai 2013, se menționează că, întrucât mandatul președintelui de ședință a expirat la sfârșitul lunii februarie, conform legislației în vigoare, este necesară alegerea din rândul consilierilor a noului președinte cu atribuțiile stabilite de Legea 215/2001, pentru lunile martie-mai 2013. D-l C. Pascu a propus pentru această onorantă funcție pe d-l Cr. Țibrea-nu, propunere aprobată în unanimitate.

Un băileștean afirmat în cercetarea spiritualității românești

E vorba de d-l Mihai Iovănel, tânăr cercetător la Institutul de Istorie și Teorie Literară „George Călinescu” al Academiei Române, băileștean prin naștere și școlaritate, până la plecarea ca student la Universitatea București, la care a urmat cursurile de Limba română – Limba engleză. S-a specializat în Literatura română contemporană, apoi a obținut titlul de „doctor în litere” în 2011, cu teza „Evreul improbabil – Mihail Sebastian: o monografie ideologică”, publicată în 2012, la Editura „Cartea Românească”, cu o succintă, dar densă recomandare a prof. Paul Cornea, unul din discipolii de odinioară ai scriitorului și profesorului Mihail Sebastian.

Cartea are o introducere de câteva pagini din partea autorului, iar cele peste trei sute pe care se întinde exegeza asupra destinului omului, scriitorului și ideologului Mihail Sebastian, sunt grupate în cinci părți, fiecare cu câte un număr diferit de capitole, la care se adaugă, la final, două anexe

și o bogată listă bibliografică.

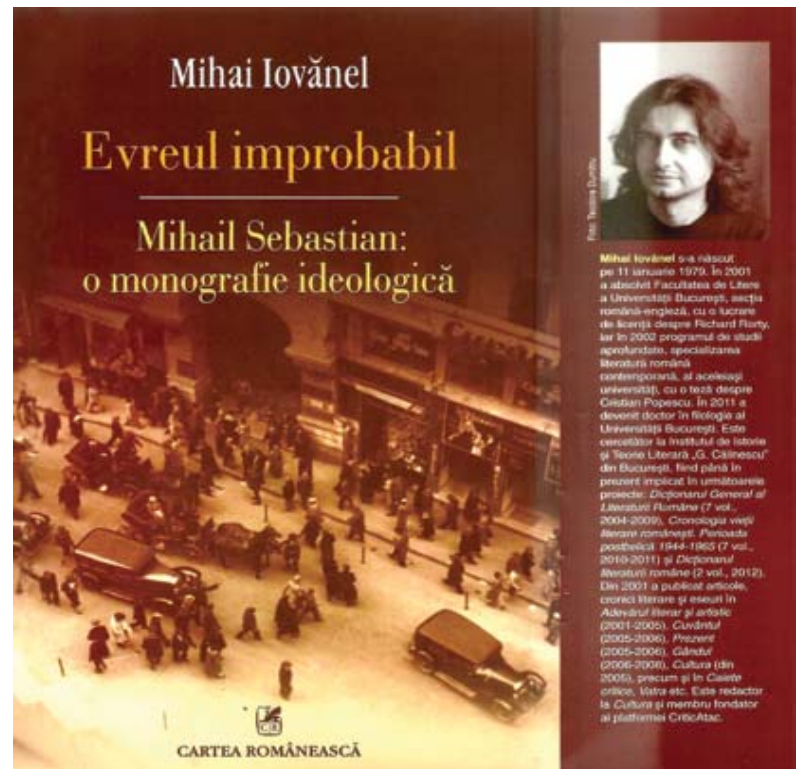
D-l Mihai Iovănel readuce în actualitate un autor interbelic cu o poziție singulară în epocă, pe care o analizează și o clarifică, în urma unei documentări de excepție, și reușește să realizeze o imagine completă asupra complexității autorului studiat și apreciat ca autor canonic.

Într-adevăr Mihail Sebastian e studiat ca o personalitate a epocii sale, frământată de confruntarea unor ideologii contrare, dar, mai ales, ca intelectualul din generația formată sub influența filosofului Nae Ionescu, alături de Mircea Eliade, Emil Cioran, C-tin Noica și alții, dar care a trebuit să fie deseori contestat de intelectualii de „dreapta”, ca evreu, dar și de sioniștii radicali, ca trădător al etniei. De asemenea, a trebuit să suporte prigoana din timpul guvernării legionare și a lui Antonescu, când n-a putut publica decât cu mari riscuri și sub pseudonim, cu ajutorul unor prieteni, apoi, în sfârșit, repus în toate drepturile, să moară în 1945 într-

un accident (strivit de un camion pe B-dul Regina Maria), fără să mai apuce să vadă ascensiunile rapide ale unora din etnia lui, prigonită anterior, în politică și în alte domenii – sub oblăduirea Anei Pauker – Iosif, Kișinevski, Leonte Răutu, Valter Roman, Ov. Crohmălniceanu, Al. Graur, Ion Vitner, Vicu Mândra și alții.

În epocă, romanele sale „Orașul cu salcâmi” și „Accidentul” au fost bine primite de critică, iar piesele „Jocul de-a vacanța”, „Steaua fără nume” și „Ultima ora” au făcut mereu parte din repertoriile teatrelor.

Pentru d-l Mihai Iovănel, Mihail Sebastian e autor canonic, numai că, pe nedrept, prin anii '70, cineva a concluzionat că teatrul românesc interbelic e inferior poeziei și prozei, neluând în seamă faptul că, prin Camil Petrescu, Lucian Blaga și nu numai, literatura română s-a înscris cu succes în dramaturgia universală a epocii, iar spectacolele cu piese de Tudor Mușatescu, George Mihail Zamfirescu, George

Ciprian, Al. Kirilescu și ale altora au cucerit milioane de spectatori români și au fost traduse și interpretate chiar și pe alte continente.

În urmă cu câteva decenii, în programele liceelor autorii respectivi constituiau un capitol distinct în ultima clasă și erau bine receptate de vârsta ieșirii din adolescență. Atât de aproape de public au fost „Steaua fără nume” și „Jocul de-a vacanța”, încât i-au atras și pe băileșteni, ca pe orice locuitori de târg de provincie; au fost chiar interpretate pe scena Ca-

sei de Cultură de trupe de amatori.

Cartea d-lui Mihai Iovănel e una de referință și umple un gol în spiritualitatea românească, fapt ce determină o legitimă mândrie pentru cei din localitatea sa de baștină și e bine să știe acest lucru și cititorii Gazetei de Băilești, cu deosebire cei din cele două școli prin care a trecut – Școala Nr. 5 „Aviator Petre Ivanovici” și Liceul „Mihai Viteazul”, oficialitățile locale – Primăria, Consiliul Local, precum și Casa de Cultură și Biblioteca Municipală.

Valentin TURCU

1 din 169

povestea să prindă contur, și să devină o știre tare.

1 este elevul care întrunește cel mai mare punctaj, cel mai bun în biologie, care va fi capabil să reprezinte județul Dolj la faza națională ce va avea loc la Cluj, în prima săptămână din aprilie. Acum mi-ar plăcea să vă văd reacția. Rațiunea pentru care am considerat oportun să scriu acest articol stă tocmai în mândria și bucuria de a vă comunica că acel 1 este băileștean, sau mai exact este eleva Liceului Teoretic „Mihai Viteazul”, pe nume **Mădălina Mitroi**, pregătită de doamna profesoară **Ștefania Văduva**. Ei, ce mai ziceți? Aud un „hmm” eliberat a mirare sau a reflecție? Personal cunosc din interior procesul și vă mărturisesc că am fost un munte de admirație pentru colega mea și pentru performanța acestei fetițe. Munca pe care o depune un copil care se angrenează la un asemenea concurs este enormă. Pregătirea începe din luna septembrie și impune mult studiu individual, multe ore de pregătire suplimentară, multă pasiune și dăruire. După ce trec de faza pe școală, la care își verifică competențele până la acel

moment, cei care au acumulat un punctaj satisfăcător merg mai departe, cu mai mult efort și determinare. La faza județeană, când ajungem și îi văd pe cei de la școlile de renume din Craiova, mulți se descurajează, par intimidați de siguranța pe care o afișează aceștia. Se îndreaptă șovăielnic către sălile de clasă, se așază cuminți în bănci și așteaptă și două, trei ore, cum s-a întâmplat în acest an, până vin subiectele, care nu sunt deloc simple, impunând foarte multă concentrare, atenție și mult calm. Mădălina a reușit toate acestea. A obținut 92 de puncte din 100 posibile. A doua zi, după ce am felicitat-o, am rugat-o să îmi răspundă la câteva întrebări pentru a publica un articol despre performanța ei. În loc să fie încântată de asta, ea, cu un zambet sfios în colțul gurii, mi-a zis că nu crede că trebuie să se facă prea mult caz de calificarea sa la națională. Am liniștit-o spunând că articolul este pentru „Gazeta de Băilești” și a acceptat.

J.E. – Mădălina, ai reușit o performanță greu de egalat – să reprezinti județul Dolj la faza națională a Olimpiadei de Biolo-

gie. Cum te simți în această ipostază?

M.M. – Pentru mine, să fiu reprezentanta județului la o fază națională este o mare onoare, dar simt și o mare responsabilitate.

J.E. – Câtă muncă se află în spatele acestei performanțe?

M.M. – Am muncit destul de mult. Pe lângă orele de curs, învățam mult acasă și la orele de pregătire suplimentară lămuram cu doamna profesoară ceea ce nu înțelegeam. Toate acestea fără să neglijez celelalte discipline.

J.E. – Se știe că ai note foarte mari la toate disciplinele. Cum reușești asta și să faci și performanță? Poate că de acest răspuns se vor folosi și alți copii și vei fi un model pentru ei. Ce zici?

M.M. – M-aș bucura să fie așa cum spuneți d-voastră. Pe mine mă caracterizează perseverența. Când îmi propun ceva, fac tot ce depinde de mine ca să ajung la acel rezultat și cred că orice copil ar putea, numai să vrea.

J.E. – Care este următorul tău obiectiv pe termen scurt?

M.M. – Îmi doresc să obțin un rezultat bun la faza națională.

J.E. – Dar pe termen lung? Ce planuri ai pentru viitor?

M.M. – Sper ca pasiunea mea pentru biologie să se concretizeze în admiterea la facultatea de medicină pe care îmi doresc

să o urmez.

J.E. – Îți doresc să îți se împlinească această dorință și te mai rog să îmi răspunzi la o ultimă întrebare. Ce rol a jucat doamna profesoară Văduva Ștefania în obținerea acestui succes?

M.M. – Doamna profesoară a reușit să îmi capteze interesul pentru biologie, m-a ajutat să înțeleg noțiunile complexe pe care fără ajutor nu aș fi reușit să le pricep. M-a încurajat și a avut încredere în mine. Îi mulțumesc și sper să nu o dezamăgesc pe viitor.

J.E. – Îți mulțumesc, Mădălina, îți urez succes în continuare și din partea cititorilor „Gazetei de Băilești” te rog să primești felicitări și toată admirația acestora.

Ce s-ar mai putea adăuga? Că acest copil este un model de modestie, muncă și dăruire? Cuvintele par să nu mă mai asculte, așa că mă apropiu de final. Liceul „Mihai Viteazul” a mai obținut un rezultat similar la fizică, în persoana elevei **Mitrache Mirela** de la clasa a VI-a, pregătită de doamna profesoară **Becherescu Lucia** și multe alte premii și mențiuni despre care vom scrie într-un alt articol. Pentru că, nu-i așa, de data asta câștigătorul trebuie să ia totul.

Prof. Elena JIANU
Liceul „Mihai Viteazul”

Amintirile unui dascăl

21
„Vulpes pilum mutat,
non mores“! ¹

Suetoniu

În rândurile de față voi scrie câteva lucruri despre revizorii contabili care verificau gestiunile unităților de învățământ.

Desigur, cea mai detestată categorie socio-profesională, deși, categoric, nu toți erau condamnați. Am cunoscut de-a lungul anilor destui revizori extrem de cumsecade, care-și făceau datoria și atât, fără să recurgă la excese. Un domn P., bolnav de Basedow, cu niște ochi exoftalmici, se limita la a constata starea de lucruri, explica gestionarului cum se procedează pentru intrarea în legalitate și cu asta, basta. Sau, un alt domn, P. (aceeași inițială dar alt nume) care ulterior s-a hirotonisit – era absolvent de seminar teologic – și cu care comentam „Doina“ lui Eminescu, interzisă pe atunci.

Din păcate însă, mulți alții se remarcă prin faptul că erau corupți și necinstiți dincolo de toleranță, lacomi, afemeiați, demagogi, lăudăroși, cinici, sfidând orice normă de conviețuire civilizată. Eu, ca director de liceu, nu aveam gestiune materială și,

deci, nu puteam fi presat, mai ales că am folosit totdeauna calea deplinei legalități și, timp de un sfert de veac, cât am condus școli din oraș, nu am plătit nici măcar un leu ca imputație. Când am plecat prin demisie de la școala nr.1, în 1975, am avut lipsă un... scaun taburet, rătat probabil, într-o excursie prin țară, făcută cu elevii și profesorii școlii.

În schimb, subordonații mei cu atribuții gestionare și contabile aveau adesea de suportat și de suferit tot felul de șicane. Aflam ulterior despre adevărate abuzuri și ilegalități: cereau, pe față, cerșefuri sau pături noi, rechizite, cadouri, benzină, carne etc. Ba, uneori, recurgeau chiar la hărțuire sexuală, pentru a se bucura de farmecele unor salariate mai tinere, ca în cazul unui cuplu de asemenea ipochimene, cărora nu mă mai obosesc să le menționez nici măcar inițialele.

Campion absolut la toate capitolele a fost un oarecare I.B., un omuleț cu un abdomen uriaș, care se lăuda cu „succesele“ sale amoroase, în număr – zicea el – de vreo mie! Mai ceva ca Ilie Năstase! Mi-l amintesc cu repulsie, în ultima zi a „delegației“ sale. În vreme ce consumam „amân-

doi“ un litru de coniac – eu un pahărel și el restul! – administratorul cantinei îi înghesuia în portbagaj o pulpă zdravă de porc. Acolo, după spusele bătrânului și uimitului nostru salariat, revizorul mai avea cca 100 kg carne de vită, luată de la IAS Băilești. și cu asemenea „material“ în mașină, cu aproape un litru de coniac „la bord“, I.B. a plecat nepăsător de la cantina școlii, spre Craiova. Iar la poarta Primăriei, alături, se aflau primul secretar al județului, procurorul-șef, comandantul Miliției și primarul Băileștiiului. Iar „amicul“ B.I. a trecut nonșalant printre ei, cu un tupeu incredibil.

Și acum, să vedeți cum i s-a înfundat: urmărit de mai mult timp de un tânăr ofițer de miliție din oraș, peste exact un an, în 1988, I.B. a fost surprins ieșind de la Crama Galicea Mare cu ... un coș de struguri și un bidon de must! Probabil însă că ofițerul avea și alte probe, pentru că I.B. a intrat în pușcărie unde, se zice, a și murit!

După Revoluție, lucrurile nu s-au schimbat în mod radical; cel mult s-au nuanțat. După spusele colegilor mei care conduceau în anii 90 cele două licee, era de remarcat unul dintre revizorii „demo-

cratici“, postrevoluționari. Când intra într-o unitate școlară, „absorbea“ ca un aspirator, tot ceea ce putea: articole de birotică, mijloace fixe, altă aparatură, cu formula cinică „este necesar dar nu și suficient“! și, culmea, era președintele unei asociații naționale de luptă împotriva corupției, cu aspirații fulgurante la T.V., cu un pronunțat simț ... civic!?

În anul 2000, înainte de pensionare, am avut prilejul să cunosc, nemijlocit, un asemenea individ. Deși lucra într-un județ vecin, acesta reprezenta Ministerul Învățământului într-o brigadă de control. După ce a constatat că lucrurile sunt în regulă, a cerut condica de prezență zilnică a cadrelor didactice. Colegii mei își amintesc că eu am ținut mereu ca aceasta să fie semnată la timp. De aceea, nici aici nu a găsit nereguli; totuși, a tăiat câteva ore care urma să se efectueze după amiaza. Dar, cum nu poți imputa la nouă dimineața ne semnarea unor ore care se făceau mai târziu, am reacționat dur. Ar însem-

na, îi reproșam eu vajnicului inspector, să-i oblig pe profesori să vină dimineața la semnarea condicii și apoi să revină la ore atunci când erau planificate. I-am spus – și nu mințeam – că șeful lor de la București, I.D., îmi fusese coleg de gazdă la liceu în Craiova și de studenție la București. A intervenit însă și tactul șefului nostru contabil de la Inspectoratul Dolj și atunci zelul lui s-a topit.

Iar la masă – se putea altfel? – a cerut să-i facem rost de o sticlă goală de ½ litru de Fanta, căci el nu suportă paharele! Ne-am conforma și nu au mai fost incidente, tipul folosind sticluta și la coniac și la vin. Probabil că nu avea încredere în paharele de la cantină!
Marian PIRNEA

Determinați, valoroși și de apreciat

► Continuare din pag. 8

Din păcate pentru noi și spre dezamăgirea valoroasei antrenoare Cuța Lupu și în cea de a doua confruntare cu formația de mini-handbal din Râmnicu-Vâlcea, fetițele noastre au înregistrat o nouă înfrângere, dar nu trebuie să dispere, pentru că de multe ori și eșecurile te călesc iar ele sunt abia la început, la stadiul de învățare a ABC-ului acestui sport.

Meciul vedetă, care a pus față în față echipele de juniori III CSM Progresul Băilești și HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea, așteptat cu sufletul la gură de asistență (din păcate și acum destul de puțin numeroasă) s-a dovedit un adevărat galop de sănătate pentru mult mai valoroșii noștri handbaliști care au dominat categoric jocul, și-au etalat la maximum calitățile și au obținut în final o victorie categorică: 50-16, diferența de 34 de goluri fiind, credem noi, edificatoare. Așa cum ne-au obișnuit, băieșii noștri au practicat un joc în viteză, cu pătrunderi spectaculoase, pasele imprevizibile i-au surprins și i-au descumpănit pe vâlceni, încrucișările și „suveicile“ de mare efect i-au încântat pe cei prezenți în tribune. Și spre

deosebire de turneul de la Pitești, tinerii noștri handbaliști s-au concentrat mai mult, au ratat mai puțin și, chiar dacă în repriza a II-a, după ce la pauză aveau un avantaj de 21 de goluri (28-7), „au oprit puțin turația motoarelor“ și pe fondul unei ușoare reveniri a vâlcenilor, au demonstrat că alcătuiesc o echipă care, fără exagerare, „se poate bate“ de la egal la egal cu orice formație din țară la categoria lor de vârstă. Considerăm că nu greșim afirmând, cum am mai făcut-o și cu alte prilejuri, că echipa noastră de juniori III este o certitudine, valoarea ei de ansamblu ca și valoarea individuală a componentilor fiind de necontestat.

În ultimul joc de juniori IV, formația băileșteană a primit replica juniorilor IV de la HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea. Mergând pe urmele colegilor mai mari, băieții noștri au trecut la cârma jocului încă de la început, și-au surprins adversarii prin viteza de joc și prin schemele tactice bine puse la punct la antrenamente, au pasat mult și, în urma unui joc alert, inspirat și de calitate, și-au asigurat la pauză o diferență de 6 goluri (13-7), diferență care s-a înregistrat și în

cea de a doua parte (10-4), la sfârșitul unui joc plăcut, cu băileștenii la cârmă, tabela de marcaj înregistrând o diferență de 12 goluri: 23-11.

Cu câțva timp în urmă, ne exprimam convingerea că avem o echipă de juniori IV care bat la porțile consacrării, băieți talentați, harnici și valoroși, disciplinați tactic, cu calități tehnice iar acum, fără a fi considerați lipsiți de modestie, apreciem că nu ne-am înșelat, am avut o bună intuiție, justificată și de încrederea în profesionalismul antrenoarei, îndrăznind să afirmăm că, și în ceea ce privește echipa de juniori IV, convingerea devine pe zi ce trece o certitudine. Oricum, în această competiție, sârguincioșii și talentații noștri „copii“ au câștigat toate cele trei întâlniri, înscriind 83 de goluri și primind 45, cu o medie de 27,7 goluri înscrise/joc și 15 primite. Este o performanță care nu stă la îndemâna oricui.

Pentru bucuria lor și pentru mândria celor care le-au dat viață, vom nominaliza „eroii“ acestor succese, cu convingerea că unii dintre ei vor ajunge la echipe de top, mai ales că handbalul

masculin românesc este acum o umbră a celui din urmă cu câteva decenii. **Juniori IV:** Coadălată Sorin, Duca Vlad, Popescu David, Bota Andrei, Ciucă Mirel, Corlățeanu Cătălin, Coconoiu Ștefan, Mitu Andrei, Firțulescu Andrei, Gruia Vlad Andrei, Bivolănu Cristian, Ciobanu Ionuț, Rotaru Ionuț, Iureș Luis.

Juniori III: Badea Constantin, Istrate Alexandru, Roșu Mihai, Gheorghisan Andrei, Neța Răzvan, Milovan Mihai, Radu Cosmin, Voicea Valerian, Mitran Lucian, Țiu Roberto, Udriște Sebastian, Stanciu Raul, Bonteanu Bogdan, Mitrică Andrei (căpitanul echipei).

Am avut bucuria ca la primele jocuri în calitate de oficial să se afle un handbal emblematic al Băileștiiului, d-l Costică Popescu, jucător, apoi antrenor și conducător, de al cărui nume se leagă multe rezultate de răsunet, după care oficial a fost d-l prof. Dan Bolborici, cărora le adresăm mulțumiri pentru amabilitatea cu care au răspuns solicitării organizatorilor. Asistența medicală a fost asigurată de d-l Valentin Ciobanu.

De asemenea, o deosebit de plăcută surpriză a constituit-o pres-

tația de excepție a cuplului de arbitre Andreea Mitran și Elena Nicu, componente de bază ale echipei SCM Craiova, care activează cu bune rezultate în liga națională, arbitre care au probat prestanță, valoare, excelență orientare în teren și cărora le prevedem un viitor strălucit și în arbitraj. Cuvinte de laudă avem și pentru celălalt cuplu, surorile gemene Maria și Ioana Rentea din Râmnicu-Vâlcea, atente, obiective, cu o bună interpretare a regulamentului, tineretea lor făcând casă bună cu competența.

Festivitatea de premiere a fost emoționantă, d-l prof. Fl. Duinea, directorul clubului, înmânând diplome echipelor participante, bucuria sporind în strălucire dacă ținem seama că juniorii noștri, III și IV, s-au situat pe prima treaptă a podiumului.

Felicitări organizatorilor, jucătorilor și antrenoarei lor, merituoasa Cuța Lupu, succese de răsunet în drumul spre consacrare și întreaga grațitudine pentru efortul pe care îl fac în scopul creșterii prestigiului municipiului nostru.

Cinste învingătorilor,
onoare învinșilor!
Gh. GHEORGHISAN

Balada pușcării

Motto:

**„Soarta-n loc de noroc, mie
Mi-a dat ani de ...pușcărie...”**

Folclor de periferie urbană

Istoria lumii-ntregi
Zice că multe popoare
Și-au făcut coduri de legi,
Șpre-a binelui apărare

Și aplică magistrații
Dreptul măreț și complex
Pentru toți împincinații
Vechiul „Dura lex, sed lex”.

Hamurabi, Lycurg, Solon,
Au făcut legi importante
Grachii, Caesar, Solomon –
Legi precise și tranșante...

Au fost încă în vechime
Hoți, criminali și tâlhari,
Pretudindeni, o mulțime,
La greci, romani și barbari.

Unii din răufăcători
O făceau din lăcomie,
Iar alții, adeseori,
Au furat de ...sărăcie.

În Asia inculpații
Se pedepseau sângeros,
În destule situații –
Mâini de tăiat, ochi de scos...

Li se da spânzurătoarea
Alteori damnaților,
Sau, la fel, decapitarea,
În văzul mulțimilor.

Vlad-Vodă, aici la noi,
A tras în țepă hoția,
Mihai Viteazul, apoi,
A prăjit cerșetoria.

Dicta un cod explicit
Al unui domn din Fanar,
Violu-a fi pedepsit
Prin tăieri de ...mădular.

Destui, de soartă bătăuți,
Cu pedepse exemplare,
Erau la ocnă ținuți
În lanțuri, să taie sare.

Infraționalitatea,
Ajunsă-n acută stare,
A creat necesitatea
De sigură izolare

Și din lume erau scoși
Și trimiși după zăbrele
Condamnați periculoși
Și făptuitori de rele.

Au fost clădiri adaptate,
Sau anume construite,
Cu pază asigurate
Și reguli prestabilite.

Sunt și-au fost vestite-n lume
Bastioane-închisori,
Cu răsunătoare nume
Printre bieții muritori:

Alkatraz, Bastilia
Și Edikule – turcească,
Ciudad de Castilia
Sau Lubianka – rusească.

Fiecare dintre state,
În timpul ce a trecut,
Închisori nenumărate,
De nevoie și-a făcut.

Au fost mulți ce-n pușcărie,
Au învățat meserii,
Să citească și să scrie,
Chiar la vârste mai târzii.

Puțini au învățat bine
Ori drept, ori filosofie,
Matematici, limbi străine,
Religii, filologie...

Cum documentele spun,
Sunt și la noi închisori
Pentru cei de „Drept comun”,
Pline și azi, deseori:

Jilava și Rahova,
Caransebeș, Timișoara,
Râmnicu-Sărat, Craiova,
La Iași și la Hunedoara.

Pentru dușmani, sau doar critici,
De regimuri sociale,
Au fost deținuți politici
În condiții speciale:

Bătăi și infometare,
Frig, sau călduri excesive,
Zeghe și numeroase
Și-alte măsuri represive...

Nu prea demult, în trecut,
De cutremur, cum se știe,
Că Doftana a căzut
Pe Ilie Pintilie.

La Gherla și la Aiud,
Sighetu-Marmației
Se aplica regim crud
Chiar la Mislea, la femei.

Pentru tineri la Pitești,
Simulând „Reeducarea”,
După metode rusești,
Spălau creieri cu ...teroaarea...

În state totalitare,
Oricine putea fi luat,
În orice împrejurare
Și în grabă ...deportat,

Pe-anume considerații,
Politice, rasiale,
Fără multe explicații,
De ființe bestiale,

Lagărele-au fost create
De minți paranoice,
Întâi de nemți înființate,
Apoi ...sovietice:

Fie de exterminare,
Fie de muncă forțată,
Cu destui gardieni-fiare,
Cu câini și sârmă ghimpată.

Astfel mii și milioane,
De la muncă sau din pat,
Au fost urcați în vagoane,
Cu statut de ...“deportat”...

Auschwitz în Polonia,
Buchenwaldul cel sinistru,
Gulagu-n Siberia,
Sau Vapniarka lângă Nistru,

Iar, la noi, cine să știe
Câți canalu-a-nghiți,
Periprava, Baia Sprie,
În chinuri lungi, sau subit?!

Dostoiewski – „Casa morții”
Detenția a crezut,
Cu năpăstuiți ai sortii,
Condamnați să stea sub knut.

Soljenițin în „Gulag”
A-ndurat mizeria,
Din cumplitu – „Arhipelag”
Care-a fost Siberia.

A cântat foamea amiezii
Din al ocașilor trai,
În „Poarta Neagră” Arghezi
Și în „Flori de mucigai”.

De cazuri de morți destule
Citim la Crainic și Gyr,
Cum erau chiar din celulă
Duși direct la... cimitir.

Deținut, Steinhardt a spus
Că, doar după convertirea
Lui, la Legea lui Iisus,
A cunoscut „Fericirea”,

Iar Goma bătăile,
Cu smulgeri de păr din Barbă,
Pumnii și picioarele,
Până sângele să-și soarbă.

Nu e prea demult, de când
“Politicilor” le da
Orice Complet, deloc blând,
Ani mulți de „Temniță Grea”...

Căci, urmând el Directiva
“Dragului Partidului”,
I-nchidea cu invectiva
“Dușmanii Poporului”.

Termenul de închisoare
Greu folosit altădată,
În limba vorbită are
Sinonimie bogată

Dacă cei închiși au fost
Păziți cu puști, cum se știe,
De soldați, mereu la post,
I se zice ...**pușcărie**

Treptat altele-au ieșit,
Din străfunduri afective,
Cu umor neprețuit
Și sensuri peiorative.

Sinonim, în băscălie,
E „Zu Haus”, în nemțește,
Să nu-i zică pușcărie,
Că prea sună ... românește ...

Borfașii de rând tot neagă;
Spun că n-au făcut nimica
Și că degeaba îi leagă,
Șă-i ducă la „Mititica”.

Se pot scoate de la „Zdup”
Cu mulți avocați „de firmă”,
Se poate obține N.U.P.,
Sau „Hotărâri” se ...infirmă.

Rareori, când un pârlit
E condamnat la-nchisoare,
Zice câte-un mucalit
Că e băgat la ...“răcoare”...

Alții spun de condamnați
Duși la „beucă” cu anii,
Sau cum că sunt arestați
La „beșaură” – țiganii...

În mediul mahalagesc
Orișicare nătrău
Și gașca lui denumesc,
Azi pușcăria – „bulău”,

Iar interlopii – o droaie –
Se laudă rudelor
Cum scapă ei de „Pârnaie”
Și trăiesc foarte ușor.

Alții – puși în libertate –
Zic că-au fost la ... „reciclare”,
Sau o altă „Facultate”,
Sau la ... „Perfecționare”,

Dar legal și punctual
Și-n limbaj judiciar,
Nicidecum conjunctural,
Este „Penitenciar”

Circula azi teoria
Prin întreaga nație,
Cum că, de fapt, pușcăria
E o rezervație...

Sau privind poziția,
Seamănă cu-o vastă scenă
Și cu compoziția
Extrem de eterogenă:

“Viețași” și Sezonieri,
Și titrați și amatori,
Cu vremelnici pasageri,
Amărăți și impostori.

Sunt bine organizați,
Pe grade și căprării,
Permanent supravegheați
De gardieni-caralii.

Au dreptul la „vorbitor”,
Drept la sport și la pachet,
Dreptul la televizor
Și drept la scrisori, secret,

ar cât mita va mai merge,
De-afară li se aduce
Și ce e oprit de lege
Și contrabandă produce.

Deținuții mai cu stare,
Prin telefon celular,
Conduc afaceri murdare,
Chiar din ...penitenciar.

Sunt mulți ce beau și fumează
Și trăiesc pe picior mare,
Ba alții chiar se droghează,
Într-o totală sfidare.

Este azi, ca niciodată,
Fauna din închisoare
Bine diversificată
Și din ce în ce mai mare:

Borfași, falsificatori,
Escroci, pedofili, tâlhari,
Trișori și violatori,
Pești, târfe și cămătari,

Bătăuși, scandalagii,
Pirați de carduri bancare,
Albanegriști, barbugii,
Șantajști și vrăjitoare.

Sunt și pârliti condamnați
Pentru o mică hoție,
Însă sunt asigurați
Că ierneză-n pușcărie...

Se nasc liber oamenii,
Dar, la greseli mari și mici,
I-au tot închis semenii,
Pretutindeni și pe-aici

Și-au murit închiși martiri,
În credințe sau ateii,
Pentru-a tăriei lor firi
Și cu nobile idei.

N-au dobândit libertate
Decât plecând dintre vii...
Unde ești, Sfântă Dreptae,
Pentru morții-n pușcării?!...

Valentin TURCU

Interesele comunității deasupra culorii politice

► Continuare din pag. 3

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă devizul estimativ pentru cheltuielile care urmează a fi făcute cu delegația autorității locale din Berkovitsa – Bulgaria, se menționează că, respectând prevederile HG 1241/2004 pentru actualizarea OG 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice, executivul a propus următoarele cheltuieli de protocol: Organizarea de mese oficiale și cocteil-uri: 20 persoane (9 din delegația bulgară și 11 din partea municipiului) X 60lei/persoană = 1200 lei; Cheltuieli zilnice cu masa: 20 persoane X 75 lei/

persoană = 1500 lei; Alte cheltuieli (apă, suc, cafea etc): 20 persoane X 6,5 lei/persoană = 130 lei; Cheltuieli cu cazarea: 9 persoane X 160 lei/persoană = 1440 lei, valoarea totală estimativă a devizului fiind de 4270 lei.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Carta Înfrățirii, Acordul de Înfrățire și Jurământul Înfrățirii cu autoritatea din Berkovitsa, Acordul de Înfrățire și Jurământul Înfrățirii cu autoritățile locale din Berkovitsa, se stipulează că în anul 2005 s-a adoptat HCL 104/31.08.2005 de înfrățire cu autoritatea locală din Berkovitsa, dar nu s-a făcut niciun demers pentru materializarea hotărârii. În acest scop, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de

CL prin care să se aprobe Carta Înfrățirii, Acordul de Înfrățire și Jurământul Înfrățirii cu autoritatea din Berkovitsa. Edilul-șef a făcut precizări în legătură cu înfrățirea, a prezentat Carta Înfrățirii, principalele capitole și subcapitole: Cooperare municipală în sectoarele gestiune (administrare) comunală, cultural și sportiv, sănătate, turism, comunicare; Cooperare școlară, universitară și formare profesională; Cooperare culturală; Cooperare economică și Cooperare la nivelul cetățenilor; apoi Acordul de Înfrățire cu cele 8 articole și Jurământul Înfrățirii. Menționăm că luni, 4.03.2012, a avut loc întâlnirea reprezentanților autorităților

locale din Berkovitsa cu cei ai autorității locale Băilești, o întâlnire care s-a dovedit extrem de utilă și fructuoasă, datorită profesionalismului și minuțiozității cu care a fost pregătită. După întrunire, oaspeții bulgari au vizitat Liceul „Mihai Viteazul”, Școala Gimnazială „Amza Pellea” (structura din str. Amza Pellea) Sala Sporturilor „Ada Nechita” și Centrul Educațional „Teodora”. Oaspeții bulgari au fost plăcut impresionați de proiectele prezentate, de aspectul plăcut al municipiului nostru și, mai ales, de ospitalitatea conducerii și a oamenilor comunității. În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă eveni-

mentele pentru care se poate închiria sala de mese a cantinei ce aparține Liceului Tehnologic „Ștefan Anghel”, se menționează că, întrucât la cantina unității școlare menționate s-au desfășurat anumite evenimente fără acordul CL, executivul a propus adoptarea unei hotărâri în formularea: „Se aprobă închirierea sălii de mese a cantinei care aparține Liceului Tehnologic „Ștefan Anghel”, fără afectarea destinației inițiale, pentru nuntă, botezuri și înmormântări.” S-a avansat propunerea să se adauge și activitățile prilejuite de sărbătorirea zilei de naștere sau a majoratului, dar n-a fost însușită de consilieri.

Proiectul de hotărâre al

Timpuri și anotimpuri (I)

executivului a fost aprobat cu 13 voturi „pentru“ și 4 – „împotrivă“, d-nii E. Cecea, M. Urziceanu, D. Manciu, V. Toană.

La punctul „Diverse“, edilul-șef a supus atenției două probleme.

Autoritățile de la Berkovitsa vor fi prezente luni 4.03., ora 11 la Băilești în scopul stabilirii strategiei acțiunii de înfrățire, după care se va merge la Craiova pentru cazare, urmând ca a doua zi să aibă loc întâlnirea de la Consiliul Județean Dolj. A adresat consilierilor invitația de a fi prezenți, în mod special aleșii urbei care activează în domeniul educației.

Tot luni va fi desemnat câștigătorul licitației proiectului privind canalizarea. Și-a exprimat speranța ca totul să fie bine pentru a demara activitatea de implementare a proiectului. D-l Ionel Mușuroi a menționat că pe data de 14 noiembrie 2012 s-au deschis plicurile cu ofertele pentru licitație, urmând să se stabilească apoi câștigătorul. Și-a exprimat părerea că Băileștii a fost pus într-o situație grea, deoarece cifrele proiectului „au fost umflate“, situație în care se vor pierde mulți bani, adică a proximativ 5 milioane de euro, iar cu acești bani se puteau face și alte operațiuni. I-a rugat pe d-l primar și d-l vice-primar să discute în cadrul AGA a Companiei de Apă „Oltenia“, să clarifice situația, adică ce se întâmplă de aceste sume scad uneori drastic la licitație. Edilul-șef a dat explicații și a clarificat unele aspecte, precizând că valoarea proiectului este de 12 milioane de euro, canalizarea fiind prinsă pentru toate străzile din municipiu cu respectarea cerințelor Uniunii Europene. Dacă valoarea proiectului scade cu 15% este, într-adevăr, o problemă pentru cei care licitează, deoarece este obligatoriu să specifice și, mai ales, să motiveze reducerea. Oricum, banii se restituie celor care sunt pe lista de așteptare. A pedalat pe faptul că este interzis să se facă altceva cu banii primiți în acest proiect, ei putând fi cheltuiți numai pentru lucrările care au fost prevăzute. I-a asigurat pe toți că lucrările prinse vor fi executate. „La Băilești este o situație atipică, extinderile le avem 100% pe bază de proiect. Noi le-am dat conductele funcționale, Compania de Apă va face totul, inclusiv bransamentele pentru care nu vom plăti nimic. Participăm doar cu 2% cofinanțarea, responsabilitatea având-o Compania de Apă. Să monitorizăm foarte bine situația, proiectul să fie implementat corect și să veghem la calitatea lucrărilor“, a spus primarul C. Pistrițu în finalul intervenției sale.

Din nou am avut plăcerea și bucuria de a asista la o ședință în care toți cei implicați și-au demonstrat maturitatea cu care abordează problemele puse în discuție, că sunt demnii purtători de cuvânt ai celor care le-au dat votul și că interesele comunității sunt puse deasupra celor politice. Încă o bilă albă!

Gh. GHEORGHIȘAN

O radiografie sumară asupra vremurilor mai de demult ale Băileștii, ne oferă repere sufletești și comportamentale pe care merită să le trecem în revistă, fie numai, pentru farmecul și ineditul lor, pentru caracterul de file de arhivă ale memoriei. Odată ce începeau vântoasele, cu ploi umede și măzărliche, știai că iarna bate la ușă. Nu trecea mult, câteva zile și se lăsau primii fulgi peste oraș.

Iarna, îi strângea pe toți ai casei pe lângă sobe sau în jurul vetrelor înroșite de dogoarea jarului din ele, în așteptarea Crăciunului aducător de mese bogate, sunete de clopoței de la sănii, colinde, irozi și vicleimuri, cadouri pentru cei mari și dulciuri pentru cei mici.

Începând cu primele zile ale lui decembrie, la magazinele de pe „Centru“ și mai ales la „Universal“, colț cu str. Carpați, ridicat prin '85, vitrinele deveneau de-a dreptul strălucitoare, etalând o abundență de articole și produse ca: bijuterii ispititoare, pălării atrăgătoare, de damă și bărbătești, poșete scumpe, bluze diafane, cravate, eșarfe, obiecte de artă, casete și casetute, pentru mărgele și zorzoane, oglinzi, perdele, papetărie, farfurărie, vase de bucătărie, oale, tingiri, mobile scumpe, jucării, păpuși, produse pentru Pomul de Crăciun. Magazinul era așa de aglomerat, că trebuia să stai la coadă ca să fii servit.

Mica prăvălie de pe la margine era și ea plină de mărfuri variate și bogate: brânzeturi, vinuri, conserve de tot felul, de pește sau de carne, compoturi, gemuri, lichioruri și coloniale, stafide, smochine și curmale, cacao, ciocolată, mirodenii, macaroane, biscuiți și rom Jamaica...

Farmecul exotic al acestor centre de comerț îl dădea amestecul eterogen și amalgamat al rafturilor. Astfel, pe lângă mezeluri, sare sau cafea, găseai și lumânări și sfoară, săpunuri, cremă de ghetă, făină, zahăr, lămâi sau apă de colonie ori marmeladă la calup.

Aceste „puncte comerciale“, nu duceau lipsă de clienți, căci pentru mulți ele erau aerul și apa, întrucât răspundeau cerințelor populației mărginașe, având un preț accesibil și în plus, nu erai nevoit să bați drumul până în centru pentru cele necesare în gospodărie, mai ales de sărbători!

Mai apoi, Anul Nou aducea vioieșie și bucuria începutului unui nou ciclu calendaristic cu dorințe și speranțe, spuse în taină, pe șoptite, sperând a fi începlinite. Buhaiul, bicele, plugușorul erau nelipsite din peisajul iernii în prag de An Nou.

Colindeții începeau să bată pe la porți și pe la geamuri. Plecam și eu să colind cu băieții din cartier, alde Ionel Ciurea a lu' Iluică Stângă, Mărin a lu' Telă Dascălu, Aurel Ciocioană, Tudorică Iancu, frații Buzdugan, Cornel Boabă dintr-ai lu' Lacu. Zona adiacentă de la SMT-eu, trecând pe lângă

FNC, Mărăști, Oituz și până în vale la Biserică, era sectoru' nost'. Împărțea pe cete, străzi, sau mărginime, era de mult statomicită și înrădăcinată.

Preluasem obiceiul colindatului de la ai mari, mai de dinaintea noastră cum erau Costel Biscuți, Lion a lu' nea Florea Bâzgă sau Nelu Frizeru Ceau. Prin prispe pe la gospodari, vedeai atâmate pe bețe, la zvântat sau așezate pe polițe, bucăți sub țirele de slănină, cămățăraiuri groase și subțiri, trăsning a usturoaie și cu damf de chimen, sângereți și cartaboase, tobe sau câte un kaizer, la al de știa să-l facă.

Pe atunci revelionul avea și nu prea avea mare trecere printre băileșteni. Cei mai mulți se pregăteau să petreacă în zilele de 1 și 2 ianuarie, când veneau finii la nași și nepoții la moși, aducând plocoane, curcani, colaci și damigene cu țuică sau cu vin și apoi se delectau cu voioșie, în bucuria de a fi împreună. Nașul sau nășica, moșicu' sau moșica, nu mai pridideau să pună „plăcile“ la pick-up, cu Dolănescu, Ciobanca sau Mărin Cornea, căci magnetofone mai rar pe vremea aceea.

Sărbătorile de iarnă se încheiau cu Boboteaza, când fetele puneau busuioc sub pernă, în speranța de a-și afla alesul ce va să vină în anul care tocmai începea. De era gerul mai năpraznic, îngheta balta Balasanului și ieșea puștimea la „patinoar“. Patinele erau din picioare de sobă îndoite și trase pe bocanc, iar lunecarea pe luciul gheții se făcea cu o țăpăligă cu cui în vârf, cu care te trăgeai, înfingând-o în gheață. Patine cu ghetă de piele și carâmb înalt cu șant și zimți la vârf, de unde, vere! Se întâmpla ca uneori să fie câte unul de pe la oraș, făcând figuri și câte o piruetă spre deliciul năpârstocilor ieșiți pe ghețușcă și care-l priveau pe spilcuit.

Iarna mai avea și o latură exclusivistă pentru o anumită categorie de locuitori și anume vânătoarea. Urecheații, a căror înmulțire trebuia supravegheată, erau vânați în campanii coordonate de „Filiala de Vânătoare“, la aceste acțiuni participând atât vânători profesioniști (paznici de vânătoare) care coordonau partidele, dar mai ales amatori. Dintre vânătorii cunoscuți ai timpului aș aminti pe unchiu-meu Marin Licurici, Mitel Farfara, Gogu Dan, Lie Moreanu, Gheorghe Ponor, Nea sandu Andronache, petre Bucea, Nicu Cula.

Am simțit nevoia să-i pomenesc și pentru faptul că (nu știu câți își mai amintesc sau dacă au habar) în anii '67, '68, acești oameni inimoși au participat la campania de regenerare a vânatului în pădu-

rile Franței, efort pe care l-au făcut cu entuziasm și fără să aștepte sau să primească vreo răsplată. Sute de iepuri vii au fost prinși cu plase, puși în lăzi compartimentate din lătunoaie de lemn și expediți spre codrii Cocoșului Galic, care prin măcel nesăbuit, risca să facă dispărută specia iepurească. Lăzile au stat în tranzit în curtea noastră (fiind foarte mare) vreo săptămână și mai bine până s-au umplut și au fost imbarcate la tren. Cei pe care i-am enumerat mai sus și, în special, amatorii, deși nu aveau nicio obligație, veneau zilnic în echipe de câte doi să hrănească vânatul și să verifice integritatea acestuia.

Câți ar mai face lucrul ăsta astăzi... doar din pasiune și fără a fi remunerați? Printre vânătorii orașului mai era unul vestit în felul lui Doru Mișcoci (Cula). I se mai spunea și „vânătorul fără pușcă“. Acest om iubea vânătoarea de-zinteresat și cu o patimă devastatoare, mai ceva ca pe o femeie frumoasă. Pasionat și pătruns de simțul aventurii cinegetice, Doru Mișcoci „adulmeca“ vânatul mai abilit ca un copoi ardelenesc.

Localiza iepurele, vulpea ori fazanul în brazdă sau la tufe, din priviri, sau din instinct și rareori s-a înșelat asupra indicării țintei pentru vânător.

Orașul își schimba aspectul cu fiecare alt anotimp.

Primăvara, curțile și grădinile pline de pomi roditori erau tot o explozie de floare și mirosuri parfumate. Un verde proaspăt crud și dătător de viață te înconjura din toate părțile. Gunoiiului de peste iarnă i se dădea foc, iar cetățeanul nu plătea apa, de vreme ce o avea în curte, la puț sau la fântâna din stradă. Cu toții așteptau sosirea Sărbătorilor de Paști, ultima mare sărbătoare la români, urmate apoi de Sfântul Gheorghe și Sfântii Constantin și Elena. Trecerea Paștilor marca de fapt începutul lucrărilor agricole la câmp și reînvierea totală a naturii.

Viața culturală a orașului de-a lungul celor patru anotimpuri curgea în ritm alert, fiind marcată de tot felul de evenimente: trupe de teatru aflate în turneu, veneau de pe la Reșița, Ploiești, Timișoara sau Pitești. La Casa de Cultură nu era sămbătă sau duminică să nu se afle vreun ansamblu

de dansuri și muzică populară din țară sau din județele limitrofe. Formații de muzică ușoară, coruri, toate aceste genuri de spectacole erau gustate și apreciate de publicul spectator.

În fiecare vară se organiza la cinematograful din parc câte un festival al unui gen de film. Aici am vizionat în copilărie cicluri ca: „30 de ani de veselie“, „Comici vestiți ai ecranului“, „Să râdem cu Stan și Bran“, sau filme de aventuri.

Nu pot să nu amintesc de Librăria din casa „Sclipcea“, puțin dincolo de pod, pe stânga, vis-a vis și în diagonală cu casa lui Oprică Roșca. Librăria era tixită cu cărți de literatură beletristică, de specialitate, chiar și în limbi străine, precum și o gamă largă de birotică și papetărie.

Miercurea după masă era închis, căci se primea marfă. Joia în schimb, începea forfota. Pe la ora 10 era plin de mămici cu copiii de mână ce căutau cărți de povești sau basme, de desen și acoarele, toate cele trebuincioase pe la grădiniță. La prânz, apăreau școlarii, cu glăscioarele ciripinde, curiosi să vadă noutățile. Spre orele 16-17, năvăleau elevii de liceu, cu biletele în mână, ce-și căutau febril prin rafturi cărți recomandate de profesori, precum și culegeri de mate, fizică, chimie, căci mulți dintre ei aspirau spre citadelă Universitară a Olteniei, dar și spre facultăți din București sau Timișoara.

Vinerea și sâmbăta veneau învățătorii din satele dimprejur să-și caute, la rândul lor, materiale didactice trebuincioase școlilor pe unde activau.

Între casa cea veche a lui „Avesrescu“, nu știu din ce motive îl porecliseră pe bătrânul proprietar cu numele mareșalului, și fostele clădiri ale miliției, din casele lui Marinică și Aurel Săceanu, peste drum de Poșta Veche, era Clubul „Voința“, unde se juca șah, table, remi, ping-pong sau biliard.

În anii '80 luase ființă și o echipă de lupte care aspira încet, dar sigur, la ierarhia voinicilor din acest sport, la nivel național.

Clubul de fotbal „Progresul“ era foarte iubit de orașeni iar la meciurile de acasă și chiar din deplasare se participa cu mic cu mare, fiind un prilej de destindere și relaxare. (Vezi meciul cu „Steaua“ în Cupă, în '81.)

După anii '90, a fost preluat și sponsorizat, o vreme, de un întreprinzător curajos, Doru Moreanu. Nu știu dacă astăzi se mai află în preajma echipei și care este statutul ei.

Continuare în numărul viitor
Dr. Ing. Mihai LICURICI

Determinați, valoroși și de apreciat

Ce repede trece timpul! Parcă ieri a început și deja s-a ajuns la cel de-al III-lea turneu al Campionatului Național de Handbal Masculin, juniori III, Grupa G.

Turneul s-a desfășurat în perioada 22-24 februarie 2013 la Pitești și a fost organizat de Handbal Club Argeș Pitești. Așa cum ne-au obișnuit, și la acest turneu, handbaliștii noștri s-au dovedit hotărâți și dornici să obțină cel puțin trei victorii în cele patru jocuri disputate. După cum mărturisea antrenorul Cuța Lupu, căreia îi mulțumim pentru informațiile furnizate, prezența la turneu a directorului CSM „Progresul” Băilești, d-l prof. Florin Duinea, a fost un factor stimulator, tinerii handbaliști dorind să-i demonstreze, dacă mai era nevoie, că au valoare și că este cazul să li se acorde mai multă atenție. Ei au început în trombă primul joc împotriva echipei CSS Craiova, nelăsându-le nicio speranță handbaliștilor din Cetatea Băniei, la sfârșitul jocului tabela de marcaj consemnând un categoric și meritat 38-24 în favoarea băileștenilor. Întreaga echipă s-a comportat foarte bine, dar Mitu Nadrei Comel, Badea Constantin Adrian, Țiu Roberto Nicușor, Udriște Sebastian Cristian, Mitrică Andrei și Voicea Valerian s-au dovedit cei mai buni dintre cei buni, impresionând prin tehnică, tenacitate și disciplină tactică, așa cum mărturisea cu satisfacție antrenorul Cuța Lupu. În după-amiaza aceleiași zile, vineri 22 februarie, a fost programat cel mai important meci al turneului care a pus față în față echipele CSM „Progresul” Băilești și CS „Viitorul” Pitești. A fost un joc deosebit de frumos și foarte disputat în care băieții noștri au etalat calități tehnico-tactice alese, au valorificat la maximum ce au învățat în multele ore de pregătire, experiența căpătată în urma numeroaselor competiții la care au participat, impresionând mentalitatea de învingători. A fost jocul în care fiecare component al echipei s-a autodepășit, echipa noastră lăsând de multe ori fără replică adversarul și spectatorii din Pi-

tești, o galerie inimoasă care a venit să-și încurajeze echipa favorită, a făcut-o permanent și destul de civilizată. La începutul meciului, minunații noștri sportivi au părut oarecum timorați, apăsați de importanța jocului, mai ales în primele 5 minute, dar odată depășită această perioadă, au trecut la cârma jocului, au preluat conducerea, făcând să amuțească pentru multe momente sala din Pitești. Juniorii noștri au fost permanent în avantaj și s-au impus în final cu un meritat 26-15, atrăgându-și simpatia și prețuirea tuturor. În aceste condiții, este perfect justificată hora bucuriei în care s-au prins merituosii câștigători, în aplauzele spectatorilor. Deși este greu de stabilit ierarhii, vom spune totuși că antrenorul a evidențiat în mod deosebit: portarul Istrate Alexandru, Gheorghisan Andrei, Radu Cosmin, Roșu Mihai și Stanciu Raul.

În ziua următoare, echipa noastră de suflet a avut un joc mai ușor, cel cu LPS Târgu-Jiu, formație în fața căreia s-a impus cu 24-16, menajându-se pentru ultimul joc, cu implicații asupra configurației clasamentului turneului. Remarcații antrenorului din acest joc au fost: Coconoiu George Ștefan, Voicea Valerian, Bonteanu Bogdan, Țiu Roberto Nicușor, Mitran Lucian, Neța Răzvan, Badea Constantin Adrian.

Ultima zi a turneului a pus față în față ocupantele primelor două locuri ale Grupei G: HC Argeș Pitești și CSM Progresul Băilești, într-un meci al orgoliilor. A fost un joc pe măsură, cu virtuți deosebite, cu faze spectaculoase de ambele părți, cu apărări hotărâte și bine puse la punct, cu realizări de invidiat, în care băieții noștri s-au comportat foarte bine, au etalat un joc alert și spectaculos. Echipa piteșteană a dovedit totuși mai multă constanță și siguranță, în special în atac, având jucători mai înalți, impunându-se, mai ales, la capitolul forță. Chiar dacă au pierdut acest joc, juniorii noștri au făcut o bună propagandă handbalului, au jucat cu dăruire și cu ambiție, cu entuziasm, dorind să scoată un rezultat cât mai bun, iar, dacă au pierdut jocul, aceasta se datorează și multelor ratări. Însă... și ratările fac parte din joc.

Deși jocul a fost pierdut cu 27-35, echipa băileșteană și antrenorul ei, inimoasa și veșnic tânăra Cuța Lupu, și-au atins obiectivul propus de a participa la turneul semifinal, spre care se îndreaptă acum gândurile tuturor.

Cei care au impresionat în acest meci au fost: Bonteanu Bogdan, Țiu Roberto Nicușor, Stanciu Raul, Voicea Valerian, Gheorghisan Andrei, Radu Cosmin, Neța Răzvan, Istrate Alexandru și Mitran Lucian.

Felicitări acestor minunați handbaliști, antrenorului Cuța Lupu, despre al cărei entuziasm și profesionalism este inutil să mai vorbim, și succes în următorul turneu, care se va desfășura în perioada 22-24 martie.

Bravo, băieți, țineți-o tot așa!

■ Confirmarea unei convingeri

Este o constatare măgulitoare pentru tinerii handbaliști băileșteni, fie că este vorba de juniori III sau de juniori IV, sportivi șlefuiți cu profesionalism și cu pasiune de entuziasta antrenorul Cuța Lupu, de numele căreia se leagă zborul spre înălțimi al handbalului băileștean, în special la nivelul copiilor și juniorilor. Concluzia la care am ajuns, deloc exagerată în opinia noastră, este justificată de rezultatele și, mai cu seamă, de evoluția handbaliștilor noștri cu prilejul desfășurării unei competiții de tinută: „Cupa Mărțișorului” în organizarea Primăriei Municipiului Băilești și a CSM Progresul Băilești, d-l primar Costel Pistrițu și directorul clubului, d-l prof. Florin Duinea, putând să trăiască din plin sentimentul satisfacției și al mândriei. Iar confirmarea de care vorbeam, căreia i-am dat frâu liber și cu alte prilejuri, are acoperire în valoarea etalată de echipele noastre, de valoarea lor în ansamblu, dar și de valoarea individuală a acestor handbaliști dotați, dar care, deși au fost lăudați de multe ori, au rămas cu picioarele pe pământ, modestia fiind una dintre calitățile generatoare de succese.

„Cupa Mărțișorului” a fost onorată de echipele de juniori IV: CSS Craiova; HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea și CSM Progresul Băilești, cu care au jucat și juniorii III de la CS Danubius Corabia; de juniori III CSM Progresul Băilești și HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea, precum și de echipele de minihandbal feminin CSM Progresul Băilești și HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea.

Întrecerea juniorilor IV a început cu meciul dintre formația noastră și CSS Craiova, un meci disputat, dar în care băieții noștri au fost vioara întâi, au condus în permanență, la pauză scorul fiind 15-6, pentru ca în final tabela de marcaj

să arate o diferență de 18 goluri în favoarea băileștenilor: 34-16, în ultima parte a reprizei secunde diferența nescăzând sub 17 goluri. Se poate spune că jocul a fost la discreția echipei locale, fiind greu de a face remarcări individuale, în timp ce de la echipa craioveană, tânăra antrenor Daniela Pădeanu, i-a remarcat pe Pârnu Mihai, Pomacu Mircea și Boboc Mihai.

Cel de al doilea meci a pus față în față echipele CSM Progresul Băilești, juniori IV și CS Danubius Corabia, juniori III, într-un joc foarte disputat, cu atacuri surprinzătoare, un joc alert în care, deși mai tineri și mai „mărunti”, juniorii noștri, după ce au condus la pauză cu 12-9, au obținut în final o victorie de prestigiu: 26-18. Evoluția tuturor băieților a fost de înaltă tinută, dar a strălucit Mitu Andrei, autor a nu mai puțin de 15 goluri, handbalist a cărui stângă necruțătoare ne-a amintit, păstrând proporțiile, de tunarul Gruia, component al echipei naționale, de 4 ori campioană mondială. O tempora! Copiii antrenorului Cuța Lupu au realizat faze electrizante cu încrușări rapide și surprinzătoare, cu pătrunderi impetuoase pe extreme sau pe centru, cu un joc inteligent al pivoților iar la scorul 19-10, portarul Coadălată Sorin a avut 3-4 intervenții excepționale, care au dus la inhibarea jucătorilor corăbieni. Diferența s-a realizat în repriza a II-a, aceasta fiind de 10 goluri (21-11; 22-12) și de 11 (23-12). Remarcații antrenorului Dănuț Zapciroiu au fost Costea Ionuț și Zapciroiu Dănuț (fiul său), singurii care s-au apropiat cât de cât de valoarea băieților noștri.

Exceptând primele 6 minute, când diferența de scor a fost destul de mică, 4-3, iar la pauză 9-4, jocul dintre CSS Craiova și HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea a fost la discreția craiovenilor care, în final, s-au impus cu 26-8. Echipa antrenorului Mory Torok, celebra handbalistă, componentă a echipei naționale și multiplă campioană cu echipa sa de club, s-a dovedit destul de „subțire”, pasele nu și-au atins ținta, jocul lent a ușurat misiunea

adversarului, un joc previzibil în care și tehnica i-a trădat pe tinerii handbaliști, motiv pentru care distinsa antrenor, cu un zâmbet evident forțat, n-a evidențiat pe niciunul dintre elevii săi. De remarcat este că a fost totuși echipa cu cea mai scăzută medie de vârstă, pata de culoare a jocului și a întregului turneu fiind simpativul Bălănoiu Sebastian, un vâlcean inimos de numai 8 ani, un piticuț care abia ajungea la umărul celor de talie medie. Vâlcenilor le-a lipsit și forța, dar parcă și mentalitatea de învingători, părând, paradoxal, blazați la vârsta lor.

La minihandbal fete, echipa HC Mory Torok Râmnicu-Vâlcea s-a impus cu 7-4 în fața formației băileștene care a început timorat jocul cu greșeli ce au exasperat-o pe antrenorul Lupu; au fost conduse la pauză cu 3-0, după care s-a făcut imediat 4-0. Impulsionate și bine sfătuite de antrenor, fetele noastre au avut o puternică revenire și au egalat la 4, în minutul 21, însă elevele antrenorului Maria Ciulei, cu o talie superioară și care joacă de mai mult timp împreună au reușit să se impună în final. Oricum, repriza a II-a a fost destul de echilibrată încheindu-se cu un echitabil 4-4. Faptul că în 30 de minute s-au înscris doar 11 goluri ne scutește de comentarii suplimentare, concluzia fiind că, deși au talent, jucătoarele ambelor echipe mai au mult de muncă, dar fiind foarte tinere se pot perfecționa.

Disputa dintre CSS Craiova, juniori IV și CS Danubius Corabia, juniori III, a fost dominată de handbaliștii corăbieni, cu o medie de vârstă superioară și mai bine „clădiți” fizic, dar și cu o superioară îndemănare. Interesant este că în acest meci a existat o simetrie perfectă între cele două reprize, ambele încheindu-se cu scorul de 14-5 în favoarea echipei de la Dunăre, rezultatul final fiind 20-8, o victorie de necontestat și previzibilă, care a făcut ca juniorii antrenorului Zapciroiu să nu se întorcă acasă „cu mâna goală” (fără niciun punct).

► Continuare în pag. 5

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.4